

עין משפט
נר מצוה

טז:

המביא גט פרק שני גיטין

מסורת הש"ס

(א) (ג'ל רב אמי) (ב) (ג'ל רב אסי)
(ג) (ג'ל רב אסי)
(ד) (ג'ל רב אסי)
(ה) (ג'ל רב אסי)
(ו) (ג'ל רב אסי)
(ז) (ג'ל רב אסי)
(ח) (ג'ל רב אסי)
(ט) (ג'ל רב אסי)

הגהות רבי'ח

(א) (ג'ל רב אסי)
(ב) (ג'ל רב אסי)
(ג) (ג'ל רב אסי)
(ד) (ג'ל רב אסי)
(ה) (ג'ל רב אסי)
(ו) (ג'ל רב אסי)
(ז) (ג'ל רב אסי)
(ח) (ג'ל רב אסי)
(ט) (ג'ל רב אסי)

מוסף רש"י

לפי שאין בקיאות
לשמה. אין נני מדת
הס בני מורה ואין
ידיעין שרין למכור גט
לשם האשה. וקרא כתיב
ומכר לה ספר כריתות.
לה דהיינו לשמה. הלכך
אמר השלח כפי נכסו
וכפי נכסו ומתמלא שיעור
ליה אם נכסו לשמה
והוא אומר אין (נשיב)
לפי שאין עדים
מצויין לקיימו. אין
שירות מלוות משם לנכס
שם ינה הנכס ויעבר
לומר לא נכסו. שיהו
עדים מצויין להכיר חתמת
העדים. והאמטוה לשלח
לדבר. לאחר שלמדו.
דפי לשמה (נשיב) ה.

כשר. ואע"ג דלא כלום קאמרי דלח לאכרובו למימר תריוויה דלא
ליחלפו נקיוס שטרות דעלמא אפי' כשר דקפנר שנים שהביאו גט
אין צריכין לומר כ' דעממא משום שאין עדים מצויין לקיימו והרי
עדים מצויין לקיימו. ואי קשיא כיון דסוף סוף שנים קן מה לי שנים

שלושים מה לי אחד מהם הרי עדים
מצויין לקיימו לא פלוג רבנן בין ב'א
עם חבורת אנשים לב'א יחיד דאין
מבחין ובדוק באלה דלא מוכחא
מלתא ואם באלה להכשיר את זה
יכשירו את זה אכל כשנים הביאוהו
מלתא דמוכחא ולא שכיחא היא ולא
אחמור זה רבנן: **סיפא דקסני.**
פלוגמא דר' יהודה ורבנן על כרחין
בשאלו הגט יולא מתחת ידי שניהם
הוא דאי שניהם שלוחין מכשיר רבנן
ואע"ג דאמריה דיהוה לא כלום היא
דהא שנים שהביאו גט אין צריכין
לומר: **במאי פליגי.** הואיל ואחד
מביאו והוא לא אמר כתיקון חכמים
אמאי קמכשר ר' יהודה: **פ"ק סבר.**
אף על פי שהגט יולא מתחת ידי
החתמה והשלח הימנוהו רבנן כפרי
אפילו הכי כיון דלא אמר נמי כפי
נכסו פסול גזירה דלמא אחי לאחלושי
כ' ורבי יהודה סבר. כיון דלאכריביה
תרי אחריני במקומו לאסודרי אחתיה
מו לא אחי לאחלושי: **לריבין.** ואלו
לא אמרו כתיקון חכמים דכיון דחד
הוא דאסודרי אחתיה אחי לאחלושי
הואיל ואיכא לא אמר אחתיה: **סיפא**
דקסני. פלוגמא יומא דומיא דרש"א
דאפילו גט יולא מתחת ידי שניהם
פסלי דהא צריכין לומר והי לא כלום
קאמרי דאי גט יולא מתחת ידי עדי
הכמיהה האי דחתמה לאו כלום הוא
שאני שליח דבכר ואי מתחת ידי אחד
מאלו ועד החתמה או שלשלת שלוחין
זו כיון דחתמה חד הוא דאסודרי
ואיכא לא אמר אחתיה אחי לאחלושי
נעלמא: **במאי פליגי.** כלומר ר'
יהודה אמאי אכשר: **פ"ק קמא סבר**
לפי שאין בקיאות לשמה. הלכך שנים
שהביאו גט אין צריכין לומר והי לא
כלום אמרו דאמריה: **ורבי יהודה**
סבר לפי שאין מצויין לקיימו. הלכך
שנים שהביאו גט אין צריכין לומר ולא
איכפת לן: **רבא מסרן בלישנא קמא.**
דאין גט יולא מתחת ידי שניהם. דאי
שנים הביאוהו דכולי עמלא כשר דאין
צריכין לטעם לפי שאין עדים מצויין
והכא כשהביאו א' אחוה שהעיד על
החתמה וטעמא דר' יהודה דאמריה
לעיל דכיון דאיכא תרי אחריני
אכתיבה לא אחי לאחלושי: **ורבא.**
מוקי לה כלישנא בתרא ואמר לן
הכא דמכשיר רבי יהודה לאו משום
דשנים המביאין גט אין צריכין אלא
לאחר שלמדו עסקין דלמאי ניוחש לה
אי לשמה הא איכא אי לקיימו הא

איכא דשנים הס ורבנן דפסלי גזרי שמא יחזור דבר לקלקולו ורבי
יהודה סבר לא גזרינן דרבי דמיימי גיטא לא שכיחא ולא גזרי
זה רבנן: **ולפלוג נמי ר' יהודה ברישא.** באלה אומר
כפי נכסו ואחד אומר כפי נכסו כיון דיולא מתחת ידי שניהם
דלקיימו ליכא למיחש ולשמה נמי הא למדו ולקלקול לא חייש:
לא למעוטי כפי נכסו אכל לא כפי נכסו. דחד הוא ופסקין
משום גזירה דלמא אחי לאחלושי הוא: **אחמור נמי.** כלשנא
בתרא דרבי יוחנן דבגט יולא מתחת ידי שניהם מחלוקת:
בתרא

הא

אלמא קסבר שנים שהביאו גט אין צריכין כ' פ' נקוטנרס
דטעמא משום דאין עדים מצויין לקיימו ונראה דאפילו
למ"ד לפי שאין בקיאות לשמה איירי הכא דלאחר שלמדו דבי תרי
דלא שכיח לא גזרינן שמא יחזור לקלקולו אכל מאן דסבר שנים

שהביאו גט צריכין ע"כ סבר לפי
שאין בקיאות לשמה כרעה דלרעה
אפילו לא אמר לא כפי נכסו וזה
כפי נכסו כשר כיון שאומרים שהנכס
שלם דמה אילו יאמרו כפינו גירסה
ואי"ט ולרעה נמי דלמא נעלמא צריכין
והכא דכשר משום דחד מיימיהו מסקיד
אכתיבה וחד אחתיהו ואין לומר
דכיון דלא מסקיד אכתיבה מילתא לא
דייק דהא מן אחד אומר כפי
נכסו ושנים אומרים כפינו נכסו
כשר אלמא מהימן חד אע"ג דלא
מסקיד אלא אכתיבה לחדא ולא
אמרינן דלא דייק וי"ל דאם אחת
דצריכין נעלמא גם כן לא היה
מועיל דכיון שאין כן אלא אחד
שמעיד על החתמה לבד אחי לאחלושי
בקיום שטרות דעלמא אע"ג דאידך
מעיד על הכמיהה מחלף דהא
דמסקיד אחתיה לא מסקיד אכתיבה
דרכה נמי אית ליה טעמא דלאחלושי
דכיון דכבר תקנו כפי נכסו משום
לשמה תקנו נמי דצריכין לומר משום
אחלושי כדפריש' לעיל בפ"ק (דף ה.)
אע"פ שכן שנים שנים אין צריכין
לשמה משום קיום אלא משום לשמה
מ"מ כיון דצריכין מיהא עדות משום
לשמה יצאנו העולם דעדות זה משום
קיום הוא ואח' לאחלושי משום קיום
שטרות דעלמא: **הא גט יולא**
מתחת ידי שניהם מכשיר רבנן.
מדקדק כן לפי שרואה לישאל וי אין
גט יולא כ' במאי פליגי דבגט יולא
מתחת ידי שניהם יחל ליה דפליגי
כמו שמפרש בלשון שני ובלשון שני
איכא ויחל ליה טפי דפליגי בלן
גט יולא כ' כמו שמפרש כן בלשון
רשון וענין סוגי' זו איכא בלן
טרפות (חולין דף נה.) גבי ודל טרפה:
אלמא קסבר צריכין כ'. היינו
כרעה כדפרישנו: **במאי פליגי.**
ואי"ט ולימא דפליגי באחלושי כמו
לשון רשון ואמר ר' י' דנעלמא
ללישנא קמא איכא למימר דטעמא
דכ' יהודה משום דלא חייש לאחלושי
(א) כיון דאין גט יולא אלא מתחת ידי
עד החתמה מוכחא מילתא משום
דעד חתמה נאמן צידידי לפי שהוא
שליח הגט מדמארינן אכתיבה תרי
משום דלא הו' שלוחים אכל להאי
לישנא דמוקי לה בגט יולא מתחת ידי
שניהם איכא למיחש לאחלושי דהשתא
אין כן הוכחה כיון דעד המעיד על
הכמיהה ישנו נמי שליח הגט:
ומר סבר ר' שאין עדים מצויין

לקיימו. השתא הו' מלי לאקשוי ולפלוג רבי יהודה
ברישא: **ורבא אמר ד' רבא** ע"פא כ' הוא הדין דמלי
לשני דרבה בלישנא קמא דלדידיה נמי כי רבי דמיימי גיטא אין
צריכין משום דלא שכיחא דאמרינן בפ"ק (ל"ג ה.)

ומר סבר ר' גזרינן. פ' נקוטנרס דלא גזרינן רבי יהודה שמא
יחזור דבר לקלקולו דבי תרי דמיימי גיטא מילתא דלא שכיחא
ולא גזרינן כיה רבנן ונכנס פירש כן דאפי' בחד נמי לא גזרינן דהא מפק
למעוטי כפי נכסו אכל לא כפי נכסו נכסו טעמא משום אחלושי
ולא קאמר טעמא שמא יחזור דבר לקלקולו והיינו טעמא דנראה
לו לגמרא כיון דרבנן לא מפליגי וגזרו בין בחד בין בחד בחד הוא הדין בחד:

פז א מ"י פ"ח מהל'
גירושין הלכך די פז
קמן ע"פ נ' טרפ"ס אה"ע
סמך קמן ע"פ יח ע"י:

תוספות ר"ד

כשר אלמא קסבר שנים
שהביאו גט שטרות אומרים
אין צריכין לומר כפי
נכסו ובכפי נכסו פ' י
דקא אם לא הו' שיעור
שלוחים כבאמא אלא
א' ראמר נחתם או הוא
פסול דאע"ג דהיינו
רבנן כבי תרי כיון דלא
מסקיד נמי אכתיבה אחי
לאחלושי בקיום שטרות
דעלמא אף על גב דאחד
אומר כפי נכסו נכתב כיון
דהא יהוה יהוה שליח
בגט כמאן דליהדי רמי
ואין כן עדות אלא
אחתיבה בחדא ואח' לא
לאחלושי נמי קיום שטרות
כפיא ומסיה פסול אכל
אם הו' שניהם שלוחי
הבאמא ששניהם אומרים
כי הבעל נתנו לה כשר
שאי"ט שלא אמרו כפינו
נכסו ובכפי נכסו כשר
(ש"ק) שהם שניהם כי
הבעל נתנו לה אין
צריכין שום קיום שפי
הבעל כן עדים ויכין
שהוא פסול להם הרי
היה שהוא כשר ושוב
אחי יכול לזכור דכתיב
לעיל בפ"ק ולשמה לא
חיישי' כדברא א"ל אבי
אלא פתחא סיפא דקני
שנים אומרים כפינו נכסו
וא' אומר כפי נכסו
פסול הו' יהודה מכשיר
מתחת ידי הגט יולא
גט יולא מתחת ידי שניהם נהא
גט יולא מתחת ידי
שניהם מכשיר רבנן א"ל
אין וי אין הגט יולא
מתחת ידי שניהם במאי
פליגי מר סבר גזרינן
דלמא אחי לאחלושי
בקיום שטרות דעלמא
ומר סבר לא גזרינן פ'
רבנן סברי כיון דחד
הוא דאסודרי אחתיה
אפי' שהוא שליח הגט
דחיינוהו רבנן כבי תרי
כיון דלא מסקיד נמי
אכתיבה אחי לאחלושי
בקיום שטרות דעלמא ור'
יהודה סבר כיון דאיכא
שני עדים דאסודרי נמי
אכתיבה לא אחי לאחלושי
בקיום שטרות דעלמא
אכל ברישא דליכא אלא
חד אכתיבה דחד כמאן
להאי המעיד על החתמה
לחלף המעיד על החתמה
בגט תרי כפי ששליח
הגט הוא אחי לאחלושי
בקיום שטרות דעלמא.
רבה בר בר חנה חלש
על גביה רב יהודה ורבנן
לשילוי ביה בעי מיניה
שנים שהביאו גט מדינת
הים צריכין לומר כפינו
נכסו ובכפי נכסו נחתם או
אין צריכין אמר לן אין
צריכין ומה אילו יאמרו
כפינו גירשה מי לא
מדינת פ' ג' (ק"ט)
כשואמרים שהבעל נחתם
לן לחתו לאשמו יחי
ונאמרי ויכין שהבעל נתנו
להם לחלוט לאשמו יחי
כ' עדים שהוא כתוב
והחתמה ואין לך קיום
גזל מהו ושוב איני יכול
לכא ולעשר וכן הלהב:

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones